

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/692/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713203271
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713203271.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Hanuskovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľa J. V. A., narodeného XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpeného Mgr. Alenou Gregorovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Horná 54, 974 01 Banská Bystrica, proti odporcovi F. S., narodenému XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, R., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou UHAL' s.r.o., so sídlom Nám. SNP 6/11, 960 01 Zvolen, IČO: 47 236 655, o zaplatenie sumy 16.596,96 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 17C/125/2013-139 zo dňa 23. januára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorý sa domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 16.596,96 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 16.596,96 € od 31. 12. 2012 do zaplatenia, titulom vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vzhľadom na úspešne vznesenú námietku premlčania ohľadne nároku navrhovateľa považoval návrh za nedôvodný. Prioritne zameral dokazovanie na vysporiadanie sa s otázkou platnosti prehlásenia spoludlžníka k zmluve o pôžičke zo dňa 18. 04. 2008. Uvedený právny úkon posúdil ako absolútne neplatný, nakoľko na uzavretie zmluvy o prevzatí dlhu a pristúpení k záväzku sa vyžaduje písomná forma a pokiaľ má dôjsť k dohodnutiu nového dlhu alebo k navýšeniu existujúceho dlhu, vyžaduje sa, aby takáto zmluva bola podpísaná všetkými zmluvnými stranami, t. j. pôvodným dlžníkom, pristupujúcim dlžníkom a veriteľom. Spoludlžník alebo pristupujúci dlžník teda môže pristúpiť k existujúcemu platnému dlhu, avšak nemá právo na dohodnutie nového dlhu alebo navýšenie pôvodného dlhu. Z prehlásenia spoludlžníka k zmluve o pôžičke je podľa okresného súdu zrejmé, že navrhovateľ toto prehlásenie podpísal len ako spoludlžník, a nie aj ako štatutárny zástupca spoločnosti ALSTRON, spol. s. r. o., čo vyplýva z úvodnej časti, ale najmä zo záverečnej časti uvedeného prehlásenia. Prehlásenie neobsahuje ani podpis dlžníka, čo je taktiež jednou z podstatných náležitostí právneho úkonu urobeného v písomnej forme, preto nemôže takýto právny úkon vyvolať zamýšľané právne následky. Nakoľko navrhovateľ zaplatil odporcovi na základe absolútne neplatného právneho úkonu sumu 15.596,96 €, vznikol mu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že navrhovateľ zaplatil odporcovi uvedenú sumu dňa 02. 09. 2008, čo potvrdzuje výdavkový pokladničný doklad. Právny zástupca odporcu v podaní zo dňa 09. 09. 2013, doručenom súdu dňa 13. 09. 2013 vzniesol námietku premlčania predmetnej pohľadávky navrhovateľa, preto okresný súd aplikujúc ustanovenie § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, mal za to, že nárok navrhovateľa je uplynutím objektívnej premlčacej lehoty premlčaný. Zdôraznil, že dĺžka objektívnej

premlčacej doby nemôže byť nikdy prekročená, a to ani v prípade, ak by subjektívna premlčacia doba mala ešte plynúť, prípadne, ak plynúť ani nezačala. Keďže k zaplateniu sumy zo strany navrhovateľa odporcovi vo výške 16.596,96 € došlo dňa 02. 09. 2008 a návrh na súd bol podaný dňa 06. 03. 2014, okresný súd považoval vznesenú námietku premlčania za dôvodnú a nárok v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 3 O. s. p. tak, že o nich bude rozhodnuté až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie navrhovateľ, a to z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d), písm. f) O. s. p.. Uviedol, že sa nestotožňuje s právnym záverom okresného súdu o plynutí premlčacej lehoty už od termínu zaplatenia sumy 16.596,96 €, nakoľko jeho nárok na vrátenie vzniknutého preplatku na plnení zo zmluvy o pôžičke vznikol až po dni 17. 03. 2011, poslednou splátkou dlhu. Zdôraznil, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania zanikol splnením ku dňu 17. 03. 2011. Uznal, že v čase, kedy došlo k plneniu (02. 09. 2008) bola spoločnosť ALSTRON, spol. s r. o. vo finančných problémoch, nebola schopná zaplatiť pohľadávku veriteľa, preto práve on, ako fyzická osoba - konateľ spoločnosti ALSTRON, spol. s r. o. vstúpil do uvedeného zmluvného vzťahu ako spoludlžník tým, že poskytol odporcovi platbu vo výške 16.596, 96 € ako zálohu na plnenie, z ktorej sa veriteľ bude môcť uspokojiť v prípade, že dlžník mu takúto sumu nezaplatí. Napriek pomenovaniu účelu platby na pokladničnom doklade tu bol podľa neho jednoznačný a nespochybniteľný úmysel platiaceho spoludlžníka poskytnúť veriteľovi zabezpečovaciu platbu ako zálohu pre veriteľa v prípade neplatenia dlhu zo strany dlžníka. To, že uvedená platba mala predstavovať „zábezpeku“, je jednoznačne potvrdené konaním samotného odporcu ako veriteľa, a to skutočnosťou, že táto platba nie je z jeho strany uvedená v žiadnych oficiálnych zmluvných dokumentoch k tomuto prípadu. Má za to, že vykonaním tejto platby ako spoludlžník priamo vstúpil do dvojstranného hlavného zmluvného vzťahu (zmluva o pôžičke zo dňa 17. 04. 2008) medzi veriteľom a dlžníkom, čo bolo následne potvrdené aj dohodou o uznaní dlhu, o pristúpení k záväzku a spôsobe jeho zaplatenia zo dňa 25. 10. 2010. Uznal, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správne skonštatoval na základe predložených dokladov, že spoločnosť ALSTRON, spol. s r. o., odporcovi požičanú sumu vrátila. Aj odporca v konaní potvrdil, že všetky platby prijal od dlžníka aj spoludlžníka na základe právneho titulu, ktorým je zmluva o pôžičke zo 17. 04. 2008. Bezdôvodné obohatenie si uplatňuje na základe toho, že splnením dlhu právny dôvod na „zadržovanie“ sumy 16.596,96 € v rukách odporcu odpadol. Na záver uznal, že súd správne posúdil a vyhodnotil otázku platnosti dokumentu prehlásenia spoludlžníka k zmluve o pôžičke zo dňa 18. 04. 2008, a to tak, že tento je absolútne neplatný. Tento dokument nebol myslený vážne, nebol platne uzavretý, mal byť zničený, a preto doposiaľ nevie, prečo ním odporca disponuje. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok preskúmal a podľa § 221 ods. 1 písm. f), písm. h) O. s. p. v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie okresného súdu, alebo, aby podľa § 220 O. s. p. rozsudok okresného súdu zmenil tak, že vyhovie návrhu v celom rozsahu.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné a založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Úvodom poukázal na to, že navrhovateľ v odvolaní bližšie neuviedol, v čom súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. a rovnako neuviedol v čom mu bola, ako účastníkovi, odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p..

Odporca sa naopak s rozhodnutím súdu v celom rozsahu stotožňuje, považuje ho za vecne správne a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. K dôvodom uvedeným v odvolaní uviedol, že navrhovateľ počas konania menil dôvody, na základe ktorých zaplatil predmetnú sumu. Najprv tvrdil, že prehlásenie spoludlžníka k zmluve o pôžičke zo dňa 18. 04. 2008 je absolútne neplatná právna zmluva, a z tohto titulu mu vzniklo bezdôvodné obohatenie, neskôr zas tvrdil, že už nejde o bezdôvodné obohatenie titulom neplatnosti právneho úkonu, ale o bezdôvodné obohatenie titulom nevrátenia zábezpeky k zmluve o pôžičke. Uvedené tvrdenia navrhovateľa si však vzájomne odporujú, možno preto ustáliť, že navrhovateľ sa od začiatku konania účelovo snaží dosiahnuť zaplatenie žalovanej sumy bez toho, aby na to mal relevantný právny titul. Pokiaľ aj navrhovateľ tvrdí, že žalovanú sumu poskytol ako zálohu k zmluve o pôžičke, uvedenému nesvedčí žiaden právny titul - dohoda, zmluva a podobne. Navrhovateľ v konaní nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by preukázal toto tvrdenie. Podkladom pre jeho tvrdenie nie je ani dohoda o uznaní dlhu zo dňa 25. 10. 2010, ak v predmetnej dohode je len uvedené, že navrhovateľ pristupuje k záväzku dlžníka. V dohode sa však nič nespomína o zálohe navrhovateľa k zmluve o pôžičke. Vzhľadom k tomu považuje predmetné tvrdenie za vymyslené a účelové. Okresný súd teda správne posúdil prehlásenie za absolútne neplatný právny úkon, právny dôvod plnenia zo strany navrhovateľa bol zrejмый, a nešlo teda o zálohu k zmluve o pôžičke, ako to tvrdí navrhovateľ. Bol to práve navrhovateľ, kto vyhotovil prehlásenie spoludlžníka, preto pokiaľ mal úmysel zaplatiť žalovanú

sumu ako zálohu k pôžičke, zrejme by to upravil v samotnom prehlásení. Navrhovateľ sa teda snaží interpretovať poskytnutie žalovanej sumy v rozpore s právnymi úkonmi, ktoré sám vyhotovil a bol ich účastníkom. Z vykonaného dokazovania je však zrejmé, že ide o zaplatenie navýšenej odmeny, ktoré bolo prehlásené za neplatné, a nie o zaplatenie zálohy, resp. zábezpeky. Právny záver navrhovateľa je preto v rozpore so zisteným skutkovým stavom a navyiac, toto tvrdenie navrhovateľa odporuje aj skutočnostiam uvedeným v bode 3 jeho samotného odvolania. Pokiaľ ide o plynutie premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd prvého stupňa správne vyhodnotil ním vznesenú námietku premlčania pohľadávky navrhovateľa, keď zistil, že nárok navrhovateľa je premlčaný.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Vyššie uvedené citované zákonné ustanovenie § 219 O. s. p. umožňuje odvolaciemu súdu potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1), pričom odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nielen vo výroku, ale aj pokiaľ ide o jeho odôvodnenie presvedčivé a správne. Okresný súd dôsledne skúmal otázku premlčania nároku navrhovateľa, ktorý sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s vysloveným právnym záverom súdu prvého stupňa uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, že nárok navrhovateľa je premlčaný, na ktoré odôvodnenie spĺňajúce všetky požiadavky ust. § 157 ods. 2 O. s. p. poukazuje (str. 10 posledný odsek, ako aj str. 11 ods. prvý odôvodnenia) a tento rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, najmä vo vzťahu k argumentom uvádzaným navrhovateľom v odvolaní dodáva nasledovné :

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka to sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Zákon v ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka uvádza dôvody vzniku bezdôvodného obohatenia, ktoré nie je možné bez ďalšieho zamieňať. Okresný súd jednoznačne v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal, a odvolací súd sa s jeho právnym záverom stotožňuje, že navrhovateľ si uplatnil vydanie bezdôvodného obohatenia na základe absolútne neplatného právneho úkonu - prehlásenia spoludlžníka k zmluve o pôžičke zo dňa 18. 04. 2008. Navyiac, sám navrhovateľ v odvolaní (na str. II. odvolania, posledný odsek) uvádza, že okresný súd správne posúdil a vyhodnotil otázku platnosti dokumentu - prehlásenie spoludlžníka k zmluve o pôžičke zo dňa 18. 04. 2008, a to tak, že tento je absolútne neplatný. Ide teda o majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu, a nie o plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako to tvrdí navrhovateľ v odvolaní. Uvedené dôvody nie je možné zamieňať, nakoľko takýto prípad môže nastať napr. s plnením rozvázovacej podmienky, odstúpením od zmluvy, alebo zrušením zmluvy, nikdy však nie na základe neplatného právneho úkonu, navyiac, ak ide o neplatnosť absolútnu.

Námietka premlčania je inštitútom hmotného práva, ktorá je upravená v ustanovení § 100 ods. 1 OZ. Podľa tohto ustanovenia sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 OZ). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Účelom právnej úpravy inštitútu premlčania v občianskoprávných vzťahoch je, aby oprávnený subjekt pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil svoje právo v stanovenej premlčacej dobe - teda včas. Účinné vznesenie námietky premlčania práva znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynútiteľnosť uplatneného práva. Tento inštitút poskytuje východisko ako predísť, resp. riešiť situácie, kedy až po dlhej dobe dochádza k uplatneniu majetkového práva zo strany veriteľa a tak sa vnáša do záväzkových právnych vzťahov účastníkov právna neistota, resp. hrozba, že dlžník môže byť vystavený bez zreteľa na čas úspešnej žalobe zo strany veriteľa. V inštitúte premlčania sa premieta pravidlo vigilanti bus iura scripta sunt (že zákony sú písané pre bdelych, teda pre tých, ktorí o svoje práva dbajú; alebo inak povedané, že právo patrí bdelym).

Keďže okresný súd návrh navrhovateľa zamietol ako bezdôvodný z dôvodu premlčania, odvolací súd zameral preskúmanie veci v prvom rade na okolnosť, či predmetné vznesenie námietky premlčania je dôvodné. Ak je teda vznesenie námietky premlčania odôvodnené, neostáva nič iné tak okresnému,

ako i odvolaciemu súdu, návrh navrhovateľa - veriteľa, ktorý sa tohto premlčaného práva domáha, zamietnuť. Uplatnením námietky premlčania na súde prestáva byť subjektívne právo vynutiteľné. Podľa platného právneho stavu súd nemá možnosť premlčanie práva odpustiť, ba práve naopak, premlčané právo veriteľovi nemôže priznať. Funkciou premlčania je práve uľahčiť obranu povinného subjektu, proti právam, ktoré trvali dlho, a preto často možno predpokladať, že už zanikli.

V prípade plnenia z bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 107 OZ, začiatok plynutia premlčaných dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. K získaniu bezdôvodného obohatenia na strane odporcu došlo dňa, kedy bola navrhovateľom uplatňovaná suma 16.596,96 € daná do dispozície odporcu. Z vykonaného dokazovania je preukázané a účastníkmi konania nebolo spochybnené to, že navrhovateľ zaplatil odporcovi uvedenú sumu dňa 02. 09. 2008, čo potvrdzuje výdavkový pokladničný doklad. Objektívna premlčacia lehota teda uplynula dňom 02. 09. 2011, pričom navrhovateľ návrh na okresný súd podal dňa 06. 03. 2013, teda po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej lehoty. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s právnym záverom okresného súdu spočívajúcim v tom, že námietka premlčania vznesená odporcom v konaní bola vznesená dôvodne a okresnému súdu nezostávalo iné, ako nárok navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazuje na to, že jeho nárok na vrátenie vzniknutého preplatku na plnení zo zmluvy o pôžičke vznikol až po dni 17. 03. 2011 poslednou splátkou dlhu, ide o tvrdenie, ktoré je v úplnom rozpore s vykonaným dokazovaním pred okresným súdom. Nebolo sporné, že spoločnosť ALSTRON, spol. s r. o. ako dlžník uzavrela dňa 17. 04. 2008 zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa odplatne poskytnúť dlžníkovi peňažnú pôžičku vo výške 331.939,19 € na dobu určitú do 31. 12. 2008 s tým, že odmena za poskytnutie pôžičky bola stanovená vo výške 20% z poskytnutej sumy. Následne dňa 18. 04. 2008 uzatvoril s odporcom navrhovateľ prehlásenie spoludlžníka k zmluve o pôžičke, na základe ktorého sa navrhovateľ zaviazal, že v súlade s platne uzavretou zmluvou o pôžičke zo dňa 17. 04. 2008, doplatí odporcovi k odmene za poskytnutie pôžičky sumu vo výške 33.193,92 €, a to v dvoch splátkach po 16.596,96 €. Aj odvolací súd je toho právneho názoru, že nešlo o zábezpeku k zmluve o pôžičke, ale o navýšenie odmeny za poskytnutie peňažnej pôžičky, čo vyplýva nielen z prehlásenia spoludlžníka k zmluve o pôžičke zo dňa 18. 04. 2008, ale aj z výzvy na vrátenie zaplatenej peňažnej hotovosti, ktorú navrhovateľ adresoval odporcovi, a taktiež zo samotného návrhu na začatie konania zo dňa 05. 03. 2013. Dňa 02. 09. 2008 navrhovateľ ako fyzická osoba osobne vyplatil odporcovi ako fyzickej osobe sumu 16.596,96 €.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že navrhovateľ v priebehu prvostupňového konania menil dôvody, na základe ktorých uplatňoval predmetnú sumu. Ak aj navrhovateľ v odvolaní tvrdí, že napriek pomenovaniu účelu platby na pokladničnom doklade bol jeho úmysel jednoznačný a nespochybniteľný, a to úmysel spoludlžníka poskytnúť veriteľovi zabezpečovaciu platbu ako zálohu pre veriteľa v prípade neplatenia dlhu zo strany dlžníka, jeho tvrdenie spochybňuje okrem iného aj to, že prehlásenie spoludlžníka vyhotovoval sám. Ak by chcel navrhovateľ zaplatiť odporcovi sumu ako zálohu k pôžičke, mohol to uviesť v samotnom prehlásení. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj účel platby uvedený na pokladničnom doklade, podľa ktorého išlo o „prvú odmenu k pôžičke podľa zmlúv 18. 04. 2008“. Neobstojí preto tvrdenie navrhovateľa, že napriek pomenovaniu bolo jeho úmyslom poskytnúť veriteľovi zabezpečovaciu platbu ako zálohu pre veriteľa. Takýto názor navrhovateľa je v rozpore s jeho písomnými prejavmi a v rozpore aj s ostatnými vykonanými dôkazmi pred prvostupňovým súdom, v dôsledku čoho je nutné ho považovať za účelový. Z vykonaného dokazovania je preto nespochybniteľné, že poskytnutím sumy 16.596,96 € išlo o zaplatenie navýšenej odmeny (ktoré bolo prehlásené za neplatné) a nie o zaplatenie zálohy, resp. zábezpeky. V súvislosti s tým je nevyhnutné poukázať na to, že uvedené tvrdenie nebolo zo strany navrhovateľa žiadnym spôsobom preukázané, a za týmto účelom neoznačil, ani nepreukázal žiaden dôkaz.

Dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia na strane odporcu bolo plnenie prijaté na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Keďže absolútne neplatný právny úkon je neplatný ex tunc, t. j. od počiatku, bezdôvodné obohatenie vzniklo okamihom prijatia takéhoto plnenia. Bezdôvodné obohatenie nevzniklo teda 18. 03. 2011, ako to tvrdí navrhovateľ, ale už prijatím plnenia z neplatného právneho úkonu dňa 02. 09. 2008, preto okresný súd dôvodne posudzoval otázku premlčania v zmysle ust. § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd považoval odvolanie navrhovateľa za nedôvodné.

O trovách odvolacieho konania rozhodne okresný súd podľa § 224 ods. 4 O. s. p., podľa ktorého, ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách

konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3, o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.